

PROGRAM WYCHOWAWCZY

PRZEDSZKOŁA NR 5 – INTEGRACYJNEGO
W NYSIE

Opracowany:

Dyrektor Przedszkola nr 5 – Integracyjnego

w Nysie

mgr Beata Kryś-Rabczak

Program został przyjęty uchwałą Rady Pedagogicznej

Nr z dnia

Spis treści:

1. Wizja i misja przedszkola.
2. Opis programu wychowawczego.
3. Zgodność z podstawą programową.
4. Cele główne.
5. Cele szczegółowe:
 - bądź koleżeński,
 - kultura bycia;
 - patrz, słuchaj, mów.
6. Standardy osiągnięć.
7. Metody, środki, rozwiązania.
8. Proponowane sposoby współpracy z rodzicami.
9. Propozycje zabaw integrujących grupę.
10. Ewaluacja:
 - mocne strony,
 - słabe strony,
 - szanse,
 - zagrożenia.
11. Literatura.

WIZJA PRZEDSZKOLA

Nasze przedszkole jest miejscem, w którym:

- dzieci czują się kochane, akceptowane i bezpieczne;
- dzieci są twórcze i otwarte dla ludzi i świata;
- dzieci osiągają gotowość szkolną w atmosferze akceptacji, tolerancji i zrozumienia, z uwzględnieniem specyficznych potrzeb edukacyjnych, w oparciu o dobrą współpracę z najbliższym środowiskiem.

MISJA NASZEGO PRZEDSZKOLA

Nasze przedszkole:

- zapewnia dzieciom opiekę, poczucie bezpieczeństwa, akceptacji i warunki do wszechstronnego rozwoju na miarę swoich możliwości;
- buduje poczucie jego odrębności, wartości i godności oraz zaufania do innych;
- stwarza przyjazną domową atmosferę i zapewnia optymalne warunki do zabawy, nauki i rozwijania osobowości dzieci;
- wspiera w rozwijaniu ich talentów i zainteresowań;
- stwarza możliwości do podejmowania przez dzieci różnorodnych form aktywności poprzez organizację zajęć dodatkowych, współpracę z rodzicami i instytucjami;

- umożliwia wyrównywanie szans edukacyjnych wszystkim dzieciom;
- zapewnia specjalistyczną pomoc dzieciom niepełnosprawnym wewnątrz grupy poprzez:
 - pomoc w zaakceptowaniu siebie takim jakim jest,
 - eliminowanie niektórych błędów postaw jak: litość, nadopiekuńczość oraz przyswajanie pozytywnych form zachowania,
- zamierza wspólnie z najbliższym środowiskiem zbudować partnerskie przedszkole poprzez zaspokajanie potrzeb społeczności przedszkolnej;
- wspieranie rodziców w wychowaniu dziecka na dobrego i szczęśliwego człowieka, dojrzałego społecznie i emocjonalnie;
- wychowuje w duchu tolerancji i dbałości o wartości narodowe i patriotyczne;
- zapewnia kompetentną społeczność pracowników, dbając o dobre relacje międzyludzkie, komunikację i organizację życia przedszkolnego.

Najważniejszymi wartościami, którymi kierujemy się w naszej pracy są:

- bezpieczeństwo każdego z nas;
- wzajemna akceptacja;
- tolerancja;
- partnerstwo;
- poszanowanie odmienności każdego człowieka;
- szacunek wobec siebie;
- promocja przedszkola integracyjnego;
- promocja dziedzictwa kulturowego naszego regionu.

Wyróżnia nas:

- poszukiwanie nowych rozwiązań w pracy z dzieckiem;
- potrzeba ciągłego doskonalenia;
- otwartość na potrzeby dzieci w środowisku.

SYLWETKA NASZEGO ABSOLWENTA

Nasze dziecko:

- wyraża swoją ekspresję poprzez twórczość literacką, plastyczną, muzyczną i ruch;
- potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w praktyce;
- przestrzega normy i zasady obowiązujące w grupie integracyjnej;
- jest radosne, otwarte na innych, pracowite, uczciwe, prawdomówne i szanujące cudzą własność;
- jest przyjacielem otaczającego świata roślin i zwierząt, dba o proekologiczne postawy;
- ma pozytywny obraz samego siebie i świadomość własnej tożsamości;
- szanuje i kocha swoją małą ojczyznę i swój kraj;
- jest przygotowany do podjęcia obowiązków szkolnych.

OPIS PROGRAMU

Przedszkole to instytucja wychowawcza, której działalność realizowana jest poprzez odpowiednio przygotowanych pracowników i opiera się na naukowo przemyślanej organizacji procesu wychowania.

Zasadniczą funkcją przedszkola jest opieka i wspieranie rozwoju dziecka we wszystkich jego sferach.

Przekazanie dzieciom pożądaných wartości, wzorców kulturowych i społecznych, realizacja zagadnień programu wychowania należą do podstawowych zadań nauczycieli – wychowawców.

Koncepcja edukacji przedszkolnej opiera się na założeniu, iż istnieje ścisły związek między procesem wychowawczo – dydaktycznym prowadzonym w przedszkolu, a środowiskiem rodzinnym i lokalnym dziecka.

Miejszem gdzie rozpoczyna się proces wychowawczy małego dziecka jest dom rodzinny. To tu dziecko rozpoznaje, że jest osobą potrzebującą uczucie miłości i że tym uczuciem może obdarzyć innych.

Przedszkole nie może zastąpić domu rodzinnego w dawaniu dziecku wsparcia emocjonalnego, poczucia akceptacji i bezpieczeństwa pierwszych kontaktów z dorobkiem kulturowym najbliższej społeczności, jej systemem wartości i norm postępowania.

Przedszkole może jednak i powinno uzupełniać oraz wzbogacać doświadczenia dziecka w tych sferach, w których oddziaływanie domu rodzinnego jest niewystarczające.

Przedszkole wspomaga rodzinę w jej funkcjach opiekuńczo – wychowawczych i jest miejscem w którym dziecko uczy się rozumieć siebie i innych ludzi a także otaczający je świat.

Wpływ przedszkola na rodziców, na organizację dnia dziecka, warunki i atmosferę panującą w domu i na stawianie dzieciom wymagań może być szeroki i skuteczny. W wielu przypadkach może zapewnić jednolitość oddziaływania wychowawczego przedszkola i domu.

Współdziałanie przedszkola domem rodzinnym dziecka nie tylko pozwala na uzyskanie o nim bardziej dogłębnych informacji ale nakontynuowanie oddziaływań edukacyjnych poprzez dom rodzinny.

Program ten przedstawia propozycję działań zapewniających efektywną współpracę nauczycieli przedszkola z rodzicami dzieci w wieku przedszkolnym.

Program oparty jest na wieloletnich obserwacjach zachowań dzieci i osiągnięć związanych z rozwojem społecznym i emocjonalnym.

Aby uniknąć ewentualnych możliwych potknięć życiowych naszych wychowanków w życiu społecznym i jednocześnie dać im większe szanse rozwoju, pragniemy wykorzystać każdą chwilę i dany nam czas już teraz na pracę nad pełnym rozwojem poznawczym i społecznym dzieci.

Ugruntowanie pojęć i zasad współżycia w społeczeństwie do dzieciom mocne podstawy do przyszłego życia zgodnego z obowiązującymi zasadami.

Ważne jest aby poprzez własne doświadczenia i poznanie dziecko samo uznało zasady współżycia międzyludzkiego jako własne i niepodważalne. Aby w pełni poznało zasady, reguły kontroli emocji, by w przypadku napięć, frustracji czy agresji słownej lub czynnej, przypadki te zminimalizować lub całkowicie wyeliminować.

Celem programu wychowawczego jest:

- kształtowanie umiejętności obcowania z ludźmi, dostrzeganie i szanowanie potrzeb otoczenia, rozwijanie zdolności emocjonalnej empatii, rozumienie uczuć innych ludzi, często odmiennych od własnych i uznawanie prawa do własnego życia każdego człowieka **(bądź koleżeński)**;

normy postępowania:

- nie wyśmiewaj się z kolegi, koleżanki,

- słuchaj co mówią inni,
- nie wyrządzaj krzywdy innym,
- pomagaj młodszym, słabszym i niepełnosprawnym,
- dziel się z innymi tym co masz,
- przebaczaj, przepaszaj, dziękuj,
- rozwiązuj konflikty, negocjuj.

● danie dzieciom możliwości uczenia się, rozpoznawania i otwartego komunikowania innym własnych uczuć i potrzeb, tworzenie okazji do gromadzenia wiedzy o tym jakie uczucia przeżywają koledzy i koleżanki w różnych sytuacjach, co może stanowić postawę do ich lepszego rozumienia i akceptacji, rozwijanie poczucia własnej wartości (**patrz, słuchaj, mów**).

normy postępowania:

- wyrażaj swoje emocje w sposób dla nas zrozumiały,
- zwracać się z problemem do kogoś,
- nie obrażaj się na innych,
- nie bądź agresywny (nie bij, nie zabieraj, nie przezywaj),
- baw się tak, aby nie przeszkadzać innym,
- pytaj co chcieliby koledzy i koleżanki,
- pamiętaj o konsekwencjach swoich działań,
- rób tak, aby zabawa była ciekawa dla wszystkich,
- ludzie mają prawo do błędów,
- akceptuj siebie takim jaki jakim jesteś (masz coś dobrego),
- okazuj swoje uczucia innym,
- powiedz czego się boisz,
- zawsze ciebie wysłuchamy, ty słuchaj innych.

● kształtowanie zachowań społecznie akceptowalnych, budowanie zachowań kulturalnych, budzenie wrażliwości na estetykę pomieszczeń, otoczenia, ubioru, próby wpajania dziecku zasad savoir vivre (**kultura bycia**).

normy postępowania:

- używaj zwrotów grzecznościowych,

- stosuj zasadę dziewczynka ma pierwszeństwo,
- umiesz kulturalnie spożywać posiłki,
- dbaj o ład i porządek tam gdzie pracujesz i bawisz się,
- okazujesz szacunek dorosłym i starszym,
- słuchaj, gdy ktoś mówi, nie przerywaj,
- mów głosem umiarkowanym, nie krzycz,
- witaj się i żegnaj ze wszystkimi znajomymi,
- nie niszczy zabawek, prac, środowiska itp.
- pomożesz dorosłym będąc samodzielnym,
- opiekuj się zwierzętami.

ZGODNOŚĆ Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ

Treści programu wychowanie przedszkolnego oparte są na podstawie programowej wychowania przedszkolnego.

I. POZNANIE I ROZUMIENIE SIEBIE I ŚWIATA

- organizowanie działań umożliwiających poznanie wielowymiarowości człowieka,
- wykorzystanie i tworzenie okazji do poznawania rzeczywistości społeczno – kulturowej.

II. NABYWANIE UMIEJĘTNOŚCI POPRZEZ DZIAŁWNIE

- umożliwienie dziecku dokonywania wyborów i przeżywania pozytywnych efektów własnych działań.

III. ODNAJDOWANIE SWOJEGO MIEJSCA W GRUPIE RÓWIEŚNICZEJ, WSPÓLNOŚCIE

- uczucie nawiązywania bliskiego, serdecznego kontaktu z innymi,
- pomoc w budowaniu pozytywnego obrazu własnego „ja”,
- identyfikowanie i nazywanie różnych stanów emocjonalnych,
- uczenie sposobów właściwego radzenia sobie z własnymi emocjami,
- reagowanie na przejawy emocji innych oraz kontrolowanie zachowań,
- wdrażanie do zachowań akceptowalnych społecznie,
- dostarczanie przykładów i doświadczeń rozwiązywania sytuacji społecznych na zasadzie kompromisu i akceptacji potrzeb innych osób.

IV. BUDOWANIE SYSTEMU WARTOŚCI

- wprowadzenie dziecka w świat wartości uniwersalnych,
- wykorzystanie codziennych sytuacji do podejmowania prób samooceny i oceny innych,
- stwarzanie okazji do podejmowania przez dziecko wyborów i zdawania sobie sprawy z ich konsekwencji.

CELE GŁÓWNE

Uczenie dzieci:

- › pozytywnego stosunku do otaczającego świata i siebie,
- › współżycia z ludźmi,
- › zachowań społecznie akceptowanych.

CELE SZCZEGÓŁOWE

Bądź koleżeński

- dostrzeganie i szacowanie potrzeb otoczenia,
- rozumienie uczuć innych ludzi odmiennych od naszych,
- uznawanie prawa do własnego życia każdego człowieka,
- rozwijanie zdolności emocjonalnej empatii,
- kształtowanie umiejętności obcowania z ludźmi.

Kultura bycia

- budowanie zachowań kulturalnych,
- budowanie wrażliwości na estetykę architektury, otoczenia, ubioru,
- próby wpajania zasad savoir-vivru,
- kształtowanie zachowań społecznie akceptowanych.

Patrz, słuchaj, mów

- uczenie się rozpoznawania, otwartego komunikowania innych własnych uczuć i potrzeb,
- tworzenie postawy zrozumienie i akceptacji,
- gromadzenie wiedzy o przeżywanych uczuciach kolegi i koleżanki w różnych sytuacjach,
- rozwijanie procesu własnej wartości.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ

BĄDŹ KOLEŻEŃSKI

Potrafi:

- słuchać co mówią inni,
- pomagać młodszym,
- dzielić się z innymi tym co ma,
- negocjować,
- przeproszać,
- przebaczać,
- unikać konfliktów,
- nie krzywdzić,
- nie wyśmiewać,
- zgodnie współdziałać z innymi,
- okazywać swoje uczucia,
- mówić czego się boi.

PATRZ, SŁUCHAJ, MÓW

Wie, że:

- może wyrażać swoje emocje w sposób zrozumiały,
- może zwracać się z problemami do innych,
- obrażanie się i innych nic nie daje,
- nie powinien być agresywny,
- zabawa jest dla wszystkich,
- wszyscy mają prawo do błędów,
- akceptuje samego siebie,
- jest słuchany i słucha innych.

KULTURA BYCIA

Potrafi:

- używać form grzecznościowych,
- stosować zasadę dziewczynka ma pierwszeństwo,
- kulturalnie spożywać posiłki,
- dba o ład i porządek,
- okazywać szacunek dorosłym,
- być radosnym i serdecznym,
- słuchać i nie przerywać,
- witać się i żegnać ze wszystkimi znajomymi,
- nie psuć i nie niszczyć,
- opiekować się zwierzętami,
- pomagać dorosłym przez swoją samodzielność.

METODY – ŚRODKI – ROZWIĄZANIA

Propozycje wykorzystania w pracy wychowawczej metod, środków i rozwiązań przez nauczycieli z dostosowaniem do etapu rozwojowego swoich wychowanków to:

- metodologia dobrej zabawy,
- propozycje zabaw integrujących grupę, przedszkole (Kłębek przyjaźni, Pobaw się moją zabawką, Podaj iskrę, Jestem podobny do Ciebie – różnię się od Ciebie, Drzewko zaufania, Przylot kosmitów, Wyspy itp.),
- poznawanie imion koleżanek i kolegów,
- poczucie bezpieczeństwa w grupie, przedszkolu,
- uroczystości grupowe i przedszkolne,
- zapraszanie rodziców i gości,
- zajęcia otwarte i dni otwarte,

- wspólne czytanie książeczek,
- przestrzeganie praw, obowiązków i ustalonych form zachowań,
- wykorzystywanie metod projektu (Lubię gdy..., cieszę się gdy...),
- metody aktywizujące (burza mózgów),
- drama (Jesteś moim lusterkiem),
- metody relaksacji (masażyki),
- wizualizacja tekstu (Podróż do krainy szczęścia),
- prace grupowe,
- zaufanie go nauczycieli i pracowników,
- zdobywanie umiejętności negocjowania,
- wspólne wycieczki,
- spartakiady sportowe, rodzinne,
- pomoc młodszym, słabszym i niepełnosprawnym,
- kultura bycia,
- tworzenie kalendarza urodzin,
- tworzenie albumów grup i rodzinnych,
- pomoc zwierzętom,
- zaangażowanie wszystkich pracowników przedszkola,
- współpraca wychowawcza ze wszystkimi rodzicami,
- pedagogizacja rodziców,
- kąciiki informacyjne, zebrania, korespondencja,
- prowadzenie strony internetowej.

PROPONOWANE SPOSOBY WSPÓŁPRACY Z RODZICAMI

Najważniejszym środowiskiem wychowawczym dla dziecka jest rodzina, której zadaniem jest dbanie o rozwój fizyczny i intelektualny dziecka oraz zaspakajanie jego potrzeb emocjonalnych.

Rodzina wzbogaca życie uczuciowe dziecka, rozwija pozytywne predyspozycje psychiczne, wpływa na niwelowanie negatywnych cech (np.: egoizm, brak wrażliwości na potrzeby innych).

W rodzinie dziecko przygotowuje się do dorosłego życia. Zdobywa pierwsze umiejętności współżycia z innymi, uczy się umiejętności pokonywania trudności i niepowodzeń, uczy się odpowiedzialnego podejmowania obowiązków i zadań.

Rodzina sprzyja zrozumieniu potrzeby działalności zawodowej jej członków, a zróżnicowane kontakty interpersonalne pomiędzy dzieckiem a jego rodzicami oraz rodzeństwem przygotowują dziecko do wejścia w szerszą społeczność.

Środowisko rodzinne dziecka przyczynia się do poznania zasad moralnych, którymi będzie się ono kierowało w dalszym życiu.

Dziecko związane z rodziną emocjonalnie w trudnych sytuacjach znajduje w niej wsparcie.

Rodzice dążą do stworzenia swojemu dziecku jak najlepszych warunków rozwoju. Chcąc dać dziecku szanse rozwoju własnych możliwości, aby mogło być w przyszłości samodzielne i pożyteczne w społeczności w której żyje. Wiedzą o tym, że dziecko najlepiej czuje się w rodzinie, w której panuje atmosfera miłości, szacunku i zrozumienia. Dom rodzinny stwarza niepowtarzalny klimat, w którym mały człowiek czuje się bezpiecznie a co stanowić może w dalszym życiu dziecka podstawę jego wewnętrznej równowagi. Sprzyja nabywaniu odporności w sytuacjach trudnych, jest ratunkiem w momencie zagrożenia.

W życiu dziecka przychodzi jednak chwila, w której obserwuje się wyraźne dążenia do nawiązywania kontaktów z rówieśnikami.

Poszerzenie przez małego człowieka swojego środowiska jest czymś naturalnym i koniecznym dla rozwoju i socjalizacji.

Ważne jest jednak, aby proces ten zawsze sprzyjał rozwojowi, pomnażał wartości życia i dawał poczucie satysfakcji z odkrywania nowego.

W wyniku wielu naukowych badań okazało się, że okres przedszkolny ma fundamentalne znaczenie dla jego dalszego życia. W tym czasie dziecko zbiera i gromadzi w sobie to co będzie mu potrzebne w życiu, a przede wszystkim rozwija twórczą, aktywną postawę wobec świata, która umożliwia mu społeczne i intelektualne osiągnięcia.

Przedszkole jest instytucją, która ten proces w znacznym stopniu wspomaga.

Pobytek dziecka w przedszkolu umożliwia mu stałe kontakty z innymi dziećmi. Uczy podstawowych zasad życia w zespole i reguł społecznego współdziałania. Stopniowo i powoli poszerza krąg społecznych doświadczeń, co w późniejszym jego życiu byłoby nieuniknione.

Przedszkole stwarza wiele możliwości rozwoju umysłowego pod opieką doświadczonych nauczycieli. W przedszkolu dziecko poznaje świat przyrody i techniki, wiele zjawisk, przedmiotów i zachodzących między nimi relacji.

Umiejętnie wprowadza dzieci w świat kultury poprzez wyrabianie stałego nawyku sięgania po książkę, wyzwalanie ekspresji muzycznej i ruchowej, stwarzanie możliwości i zachęcanie do działalności plastycznej.

Nauczyciele przedszkola w sposób świadomy i systematyczny przygotowują dziecko do podjęcia obowiązków szkolnych.

Nauczyciel przedszkola powinien w swojej pracy respektować indywidualny rozwój dziecka, wspierać go i stymulować. BOWIEM wychowanie to nie przyspieszenie rozwoju, lecz wzbogacenie aktywności wychowanka o nowe, nieznanne elementy wyzwalające możliwości sprawności i utrwalające nawyki.

Podstawowym warunkiem dla wszechstronnego rozwoju dziecka jest właściwe zorganizowanie całego środowiska przedszkolnego, tak aby odpowiadało jego potrzebom zdrowotnym, psychicznym i fizycznym umożliwiając uczenie w różnych sytuacjach rozwojowych.

Program ten proponuje szersze wykorzystanie współpracy placówki przedszkolnej z rodzicami dziecka.

Proponuje się aby współpraca rodziców z przedszkolem brała swój początek już przy zapisie dziecka do przedszkola. W miesiącu kwietniu można zorganizować „*dni otwarte w przedszkolu*”. W tym czasie rodzice z przyszłymi przedszkolakami mają okazję zobaczyć wewnątrz przedszkola (salę zabaw, salę gimnastyczną, salę fizjoterapii, salę logopedyczną, salę psychologiczną, przedszkolny ogród zabaw, zaplecze sanitarne). Dzieci mogą obserwować zajęcia i zabawy prowadzone w grupach przedszkolnych.

Rodzice wypełniając kartę przyjęcia dziecka do przedszkola powinni poza podaniem danych personalnych wyszczególnić zainteresowania dziecka, a także wskazać ewentualne sytuacje w których dziecko czuje się niepewnie.

Najczęściej stosowaną formą kontaktu nauczyciela z rodzicami jest *konsultacja indywidualna*, podczas kontaktów okolicznościowych i celowych (np.: przy okazji przyprowadzania i odbierania dziecka z przedszkolach, na prośbę rodzica lub nauczyciela, zebrania grupowe). W nawiązaniu prawidłowego dialogu z rodzicami nauczycielom pomaga otwartość, komunikatywność i precyzyjność w formułowaniu informacji. Nauczyciela do rozmów z rodzicami starannie się przygotowują, gdyż efekt rozmowy w dużym stopniu zależy od stworzenia pozytywnego nastawienie rozmówcy, doboru czasu i miejsca, przemyślanej formy przekazywanej treści. W ułatwieniu pokonywanie trudności i rozwiązywaniu problemów w gotowości pozostają zatrudnieni w przedszkolu specjaliści (pedagog specjalny, psycholog, logopeda, fizjoterapeuta, surdopedagog, tyflop pedagog, i inni specjaliści).

Podczas kontaktów indywidualnych z rodzicami nauczyciel informuje go o *pozytywnych* cechach dziecka, stanie emocjonalnym dziecka, jego sukcesach a jeśli trzeba nauczyciel przekazuje *negatywne* informacje, czyni to w sposób spokojny, zrozumiały dla rodzica i stara się podać propozycje pomocy w rozwiązaniu napotkanych trudności.

Autentyczna chęć pomocy dziecku wyływająca z postawy wychowawcy wzbudza zaufanie rodziców. Wysoka kultura osobista nauczycieli, ich

rzetelna wiedza i troska o dobrostan dzieci ułatwiają kontakty nawet z tymi rodzicami, którzy nie zawsze mają na to ochotę.

Kontakt z większą grupą rodziców umożliwia nauczycielowi poruszenie i omówienie zagadnień dotyczących spraw z życia i funkcjonowanie grupy. Tematyka zebrań grupowych ujęta jest w rocznym planie pracy placówki i dotyczy zagadnień, które w danym czasie szczegółowo wyeksponowane. A omawiane zagadnienia dobierane są tak aby były interesujące dla wszystkich rodziców i wzbogacały ich wiedzę o wychowanku.

W czasie zebrań grupowych powinny być omawiane również problemy ekonomiczne placówki, sprawy organizacyjne i inne problemy poruszane przez rodziców dotyczące zarówno dzieci jak i organizacji pracy przedszkola.

W zależności od zaistniałych potrzeb dyrektor lub nauczyciele powinni organizować również spotkania rodziców ze specjalistami zatrudnionymi w przedszkolu (pedagog specjalny, psycholog, logopeda, fizjoterapeuta, surdopedagog, tyflop pedagog lub inni specjaliści).

Inną formą nawiązywania kontaktu z rodzicami jest oddziaływanie poprzez: *przedszkolna stronę internetową, grupy rodzicielskie na komunikatorach, kącik dla rodziców*. Są to miejsca w których rodzice mogą zapoznać się z regulaminem przedszkola (opracowanym przez dyrektora przedszkola przy współudziale kadry pedagogicznej oraz radę rodziców). W infirmary dla rodziców jestnajduje się też jadłospis, aktualne wydarzenia z życia przedszkola, kalendarz uroczystości a także podziękowania dla rodziców i innych osób, instytucji którzy pomagają placówce. Szczególne miejsce zajmuje tu również wystawa prac dziecięcych, które dają rodzicom wgląd w treści przeżywane przez dzieci. Uczą rodziców patrzeć na wytwory własnego dziecka na tle całej grupy. Dostrzegać rolę dziecięcej twórczości zarówno w estetycznym, umysłowym i społecznym rozwoju dziecka.

Kolejnym sposobem indywidualnego zbliżania rodziców do problematyki wychowania w przedszkolu są „*zajęcia otwarte*”. Ta forma współpracy przedszkola z rodzicami przyczynia się do pogłębienia wzajemnych kontaktów, pomaga skonkretyzować wyobrażenia rodziców o środowisku w którym przebywają ich dzieci i o procesie ich uspołeczniania.

W czasie zajęć otwartych rodzice mogą bezpośrednio obserwować postępowanie swoich dzieci w stosunku do rówieśników. Rodzice zwracają uwagę na różne wpływy, mogą lepiej zrozumieć znaczenie warunków i środowiska życia dzieci, jak też poznają wiele innych aspektów wychowania dzieci w wieku przedszkolnym.

Obserwacja pracy nauczycieli przedszkola z grupą oraz pracy indywidualnej z dziećmi umożliwia rodzicom uświadomienie sobie prawdziwego zainteresowania przedszkola każdym dzieckiem a jednocześnie ma wpływ na własne działania wychowawcze rodziców.

Jednym z elementów integralnego procesu wychowania i nauczania dzieci w wieku przedszkolnym, umożliwiającym praktyczne rozwiązywanie problemu unowocześniania systemu kształcenia są „uroczystości i imprezy przedszkolne” mające związek z życiem przedszkola. Organizowane uroczystości pozwalają na tworzenie szerokich, wzajemnych stosunków między przedszkolem a domem rodzinnym dzieci.

Nauczyciele organizując kalendarz uroczystości przedszkolnych uwzględniają zarówno propozycje rodziców jak i dzieci. Następnie przygotowują ciekawe propozycje przebiegu uroczystości, w których uwzględnione jest zaangażowanie rodziców (poczęstunek, nagrody za udział w konkursach, przygotowanie strojów dla dzieci – w zależności od rodzaju i tematu uroczystości). W uroczystościach otwartych uczestniczą zaproszeni goście, rodzice, dziadkowie, rodzeństwo).

Przedstawione formy współpracy z rodzicami świadczą o tym jak ważna i niezastąpiona w wychowaniu i edukacji dziecka w wieku przedszkolnym jest współpraca przedszkola z rodzicami dzieci uczęszczających do przedszkola.

UCHWAŁA Nr 1/2024

Rady Pedagogicznej Przedszkola nr 5 – Integracyjnego w Nysie

z dnia 31 stycznia 2024r.

w sprawie: wprowadzenia Programu Wychowawczego Przedszkolnego

Na podstawie § 2 ust. 2 załącznika do rozporządzenia MEN z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. nr 61 poz. 624 ze zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1

Wprowadza się w Przedszkolu nr 5 – Integracyjnym w Nysie, po zasięgnięciu opinii Rady Rodziców program wychowawczy opracowany przez dyrektora przedszkola Beatę Kryś-Rabczak i załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Programem obejmuje się wszystkich wychowanków przedszkola.

§ 3

Program obejmuje organizacyjne i metodyczne rozwiązania mające na celu poprawę jakości pracy przedszkola.

§ 4

Program oparty jest na wieloletnich obserwacjach zachowań dzieci i osiągnięć związanych z rozwojem społecznym i emocjonalnym dzieci.

§ 5

Wykonawcą uchwały są nauczyciele Przedszkola nr 5 – Integracyjnego w Nysie.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania.